

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De inuidia & hypocrisi, Sermo CLXXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

rant hominis de ruina. Iudæi qui foris sunt, se & sua forinsecus lauent: nos fratres, ab istis vitiorum sordibus emundemur intrinsecus: has nequitiarum gentes in nostris mentibus Christo propugnante vincamus: has delictorum bestias de nostris cordibus terrore dominici nominis effugemus: has criminum rabies, & voracissimas aues à nostris sensibus crucis hasta fortiter propellamus, ut ciuitatis nostræ splendor, templi nostri sanctitas, domus nostræ integer & singularis ornatus, ad habitandum semper in nobis nostrum prouocet, & inuitet auctorem. Illuc vitia redire nequeunt, ubi Christus cum suis virtutibus com- moratur.

De inuidia & hypocrisi, Sermo CLXXII.

Audistis hodie fratres, quemadmodum dum seclusit alios, seipsum ianitor inuidiosus exclusit. *Væ vobis, inquit, legis peritis, quia tulistis clauem scientiæ, ipsi non introistis, & eos qui introibant, prohibuistis.* Audi-
stis ergo quemadmodum dum seclusit alios, seipsum ianitor inuidiosus exclusit. Acceperat claves Phari-
sæus non ut clauderet, sed ut intrare desiderantibus aperiret: sed ne intraret alter, ipse permanere foris maluit per liuorem. Omnia quidem vitia ad suorum semper intendunt & profiliunt læsionem, sed suos semper amplius inuidia consumit: inuidia suorum carni-
fex semper extitit, extendit sensus, torquet animos, discruciat mentes, corda corrumpit. Et quid plura?
Hanc qui receperit, sua sustinet sine fine supplicia, quia in se domesticum semper diligit habere tor-
torem. Quis ibi malorum finis, ubi alterius bo-
num pœna est, ubi cruciatus est aliena fœlicitas?
Malum multiplex, quot sunt prosperitates homi-
num, tot tormenta sunt inuidotum. Cum aliis vitiis

Luc. 11.

O o 2 animus

animus poterit configere Christianus, inuidia quis-
quis antequam sentiat non fugerit, non evadit. Hæc
peritis legis legem suasit non aperire, sed claudere: &
salutaris præcepti non commodare doctrinam, sed
negare: obseratæ scientiæ fontem, & vitalis fluenti
originis suæ secreto diuitias obstruere. Iste velociter
fugiendus est morbus; quia quos contigerit, non pa-
titur iam sanari. Inuidia cœlum tentat: ibi enim dia-
bolum fecit ex Angelo: vrit terras, quæ vtique Para-
disi nobis amœna flammæ custode seclusit. Reges

Mat. 2.

vrget, quia hæc Herodem in coœuos Christi sic com-
pulit desæuire, ut ante lac quam sanguis teneris
funderetur ex mœbris. Charitatē violat, nā hæc Cain

Gen. 4.

reddidit fraticidam: & innocuam adhuc terram no-
ui sanguinis cruore perfudit. Vastat populos, nāque
Iudæos hæc, si dici fas est, si capit sermo, fecit esse
deicidas: deicidas diximus, non quo peruenit, sed quo
facinus hoc tetendit. In Christo enim Iudæi non ho-
minem tatum, sed Deum filium Dei conati sunt op-

Mat. 13.

primere, necare virtutes, cum dicunt: Hic est hæres,
venite occidamus eum, & nostra erit hereditas eius.
Sed quid valet diabolus ad Deum? Inuidia quid va-

Mat. 16.

let ad dominicam charitatem? Inuidit diabolus ter-
ram, sed donauit cœlum Deus: claves scientiæ Legi:
peritus sustulit, sed claves cœlestis regni per Petrum
largitus est Christus: Ac sic inuidia suis commodis

Luc. 12.

est nudata, & homo ditatus est ipsa necessitate dam-
norū. Bene ergo in sequentibus dominus adiecit, di-
cens: *Attendite vobis à fermento Pharisaorum.* Quia in-
fermento non est moles magnitudinis, sed tumoris, &
conspersio tali specie inflata est, non ditata, quātum
enim efferbuerit feruentius, tantū fratris massa tur-
gescit, & totam formam leuitatis implet, & tumoris.
Congruè ergo à Domino dictum est: *Attendite*

vobis

vobis à fermento Pharisæorum, quod est hypocrisis. Quid est hypocrisis, nisi species arte composita, quæ aliud in re agit, aliud primit in vultum? Hæc penes Pharisæos per scientiam tumescet, Apostolo sic dicente: Scientia inflat. Illos namque scientia inflabat ad superbiam, non instruebat ad vitam: & corrumpebat ad malitiam, non ad prudentiam promouebat. Erat in eorum facie hypocrisis, erat in eorum mente inuidiæ hydrops, erat in pectore sisticulosus fons: erat ardens vnda, quæ suis magis ac magis inflammabatur fluentis, ut bibentis non extingueret sitim, sed augeret incendium. Sic, sic hypocrisi ministrante sui semper inuidia propinat: ab hoc nos morbo subtrahit Apostolus: Cum nos non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ & nequitiæ, sed in azymis synceritatis & veritatis sanctum Pascha domini celebrare compellit. Veritas nescit tumorem, simplicitas hypocrismi prorsus ignorat. In azymis synceritatis & veritatis. Hæc sunt cordis azyma: hæc cœlesti dulcedine confecta, hæc gratiæ saporata pinguedine: hæc sancti Spiritus igne decocta, hæc nos manducantes agnum Dei, agnum qui tollit peccatum mundi, ad nostrum Pascha solenniter immolamus: quibus Christus ad lætitiam totam, totam est natus & immutatus ad gloriam.

1. Cor. 8:

1. Cor. 3:

De diuino Ioanne Baptista & Herode, Sermo CLXXIII.

PAstor bonus peruigiles noctes, dies anxious dicit, ne quid callidus latro, ne quid luporum feritas astuta perniciosum charo gregi, ne quid noxiun immoliatur. Pastor bonus, sicut dominus dixit, animam suam ponit pro ouibus suis. Sed & oves bonæ pastoris sui audiunt attentis auribus vocem, pastoris sui semper sequuntur arbitrium, pastoris sui totam faciūt

OO 3 voluntate